

Nr 124.

Av herr **Brandt**, om åtgärder för underlättande för personer med släktnamn av viss typ att antaga nya släktnamn.

Det vore utan tvivel önskvärt, att de talrika medlemmarna av familjerna Andersson och Pettersson m. fl. ville taga sig andra mera egenartade namn. Det möter ju inte heller något hinder för dem att så göra, men den mänskliga trögheten är så stor, att många Anders söner etc. inte komma sig för att i laga ordning begära namnändring, eftersom företaget likvisst är förknippat med vissa formaliteter.

Man skulle kanske i någon mån kunna underlätta den önskvärda namnförändringen, därest vid äktenskaps ingående makarna finge fritt välja mellan kvinnans och mannens familjenamn och om de vid accepterande av kvinnans namn sluppe begagna den vanliga proceduren för namnändring. Ett tillkännagivande vid lysningens uttagande kunde ju räcka, såvida inte pastor ex officio borde tillfråga kontrahenterna om deras önskan beträffande namnet — för att ännu mera stimulera vederbörande till det förtjänstfulla steget.

Möjligen finge undantag från valfriheten göras, om ofrälse man gifter sig med frälsekvinnor — av hänsyn till eventuellt ännu förefintliga fördomar. Några ogynnsamma sociala verkningar skulle det väl eljest inte ha, om några ofrälse familjer hade samma namn som adelssläkter.

Detta är förvisso ingen stor fråga men den är likväl betydelsefull nog, och ju färre Johans söner och Nilssöner etc. vi ha i landet, desto angenämare och lättare bli de materiella och andliga kommunikationerna mellan medborgarna.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder i ovan angivet syfte.

Stockholm den 23 januari 1941.

E. G. C. Brandt.